

Αριθμός Απόφασης: 89 /2020

(Αριθμός κατάθεσης αγωγής: 190/12.08.2019)

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ

Τακτική Διαδικασία

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Μαρία-Σύλβια Αναγνωστοπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Δημήτριο Χαραλαμπάκη, Πρωτοδίκη – Εισηγητή, Φερενίκη Μαγουλά, Πρωτοδίκη και από τη Γραμματέα Αγγελική Κατσαντώνη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 05.03.2020, για να δικάσει τη με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 190/12.08.2019 αγωγή, μεταξύ:

Του ενάγοντος: Θωμά-Δημητρίου Σπανού του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου, κατόχου του υπ' αριθ. 027637336 ΑΦΜ, ο οποίος παραστάθηκε διά των νόμιμων και εμπρόθεσμων προτάσεών του, που προκατέθεσε ο πληρεξούσιος δικηγόρος του, Αναστάσιος Μπακαλούμας, ο οποίος ορίστηκε πληρεξούσιος δικηγόρος του ενάγοντος, δυνάμει της 94/17-4-2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου περί παροχής νομικής βοήθειας σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος.

Της εναγομένης: Χρυσάνθης Κώτη-Κολλίγρη του Δημητρίου, κατοίκου Ρόδου, κατόχου του υπ' αριθ. 023322685 ΑΦΜ, η οποία παραστάθηκε διά των νόμιμων και εμπρόθεσμων προτάσεών της, που προκατέθεσε ο πληρεξούσιος δικηγόρος της, Ιωάννης Χαρίτος, δυνάμει της από 30.10.2019 εξουσιοδότησης.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού, στις 12.08.2019, με 190/2019 αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου αγωγής, στην οποία μνημονεύεται η υποχρέωση των διαδίκων για κατάθεση προτάσεων εντός προθεσμίας εκατό (100) ημερών, δηλαδή, έως τις 09.12.2019. Ο ενάγων κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού, στις 09.12.2019 τις έγγραφες προτάσεις του, ενώ η εναγομένη στις 03.12.2019. Μετά το κλείσιμο του φακέλου της

δικογραφίας, με την από 24.01.2020 πράξη του Προέδρου Πρωτοδικών του Πρωτοδικείου Ρόδου, ορίστηκε δικάσιμος για τη συζήτηση της υπόθεσης, αυτή, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, και, ακολούθως, η υπόθεση εγγράφηκε στο πινάκιο, με αριθμό πινακίου 9.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Κατά τη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ, όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια, έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει. Από τη διάταξη αυτή, συνδυαζόμενη με εκείνες των άρθρων 297, 298, 299, 330 και 932 του ίδιου Κώδικα, προκύπτει, ότι προϋποθέσεις της ευθύνης για αποζημίωση από αδικοπραξία, αλλά και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, που αποτελεί μη περιουσιακή ζημία, είναι: α) ζημιογόνος συμπεριφορά (πράξη ή παράλειψη), β) παράνομος χαρακτήρας της πράξης ή παράλειψης, γ) υπαιτιότητα, που περιλαμβάνει το δόλο και την αμέλεια η οποία υπάρχει όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια που απαιτείται στις συναλλαγές (άρθρο 330 παρ. 2ΑΚ), δ) επέλευση ζημίας και ε) πρόσφορος αιτιώδης συνάφεια μεταξύ ζημιογόνου συμπεριφοράς και αποτελέσματος, δηλαδή της ζημίας. Παράνομη, κατά την έννοια της ως άνω διάταξης του άρθρου 914ΑΚ, είναι η συμπεριφορά που αντίκειται σε απαγορευτικό ή επιτακτικό κανόνα δικαίου ο οποίος απονέμει δικαίωμα ή προστατεύει συγκεκριμένο συμφέρον του ζημιωθέντος, ενώ ο χαρακτηρισμός της παράλειψης ως παράνομης συμπεριφοράς, προϋποθέτει την ύπαρξη νομικής υποχρέωσης για επιχείρηση θετικής ενέργειας που παραλείφθηκε (ΑΠ 864/2014, ΑΠ 137/2005). Τέτοια νομική υποχρέωση μπορεί να προκύπτει, είτε από δικαιοπραξία, οπότε μάλιστα μπορεί να συρρέουν αδικοπρακτική και δικαιοπρακτική ευθύνη, είτε από ειδική διάταξη νόμου, είτε από την αρχή της καλής πίστης, υπό την αντικειμενική έννοια που απαντάται στα άρθρα 200, 281 και 288ΑΚ, και που είναι η συναλλακτική ευθύτητα, την οποία επιδεικνύει ο χρηστός και εχέφρων συναλλασσόμενος (ΑΠ 292/2015). Περαιτέρω, με τις διατάξεις των άρθρων 57 και 59 τουΑΚπροστατεύεται η προσωπικότητα και κατ' επέκταση η αξία του ανθρώπου ως ατομικό δικαίωμα κατοχυρωμένο από το άρθρ. 2 § 1 του

Συντάγματος (ΑΠ 1735/2009), αποτελεί δε η προσωπικότητα πλέγμα αγαθών που συνθέτουν την υπόσταση του προσώπου και είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα μαζί του. Τα αγαθά αυτά δεν αποτελούν μεν αυτοτελή δικαιώματα, αλλά επί μέρους εκδηλώσεις -εκφάνσεις (πλευρές) του ενιαίου δικαιώματος επί της προσωπικότητας, όμως η προσβολή της προσωπικότητας σε σχέση με οποιαδήποτε από τις εκδηλώσεις αυτές συνιστά προσβολή της συνολικής έννοιας της προσωπικότητας. Τέτοια προστατευόμενα αγαθά είναι, μεταξύ άλλων, η τιμή και η υπόληψη κάθε ανθρώπου, είναι δε τιμή η εκτίμηση που απολαμβάνει το άτομο στην κοινωνία με βάση την ηθική αξία που έχει λόγω της συμμόρφωσής του με τις νομικές και ηθικές του υποχρεώσεις, ενώ υπόληψη είναι η εκτίμηση που απολαμβάνει το άτομο στην κοινωνία με βάση την κοινωνική του αξία, συνεπεία των ιδιοτήτων και ικανοτήτων του για την εκπλήρωση των ιδιαίτερων κοινωνικών του έργων ή του επαγγέλματός του (ΑΠ 611/2019 – Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Νόμος).

II. Κατά τη διάταξη του άρθρου 229 παρ. 1 ΠΚ, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται όποιος εν γνώσει καταμηνύει άλλον ψευδώς ή αναφέρει για αυτόν ενώπιον της αρχής ότι τέλεσε αξιόποινη πράξη ή πειθαρχική παράβαση με σκοπό να προκαλέσει την καταδίωξή του για αυτήν. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για τη θεμελίωση του υπ' αυτής προβλεπόμενου εγκλήματος της ψευδούς καταμηνύσεως απαιτείται να έγινε μήνυση ή ανακοίνωση με οποιονδήποτε τρόπο σε αρχή ότι τελέστηκε από άλλον αξιόποινη πράξη ή πειθαρχική παράβαση, το περιεχόμενο της μηνύσεως ή ανακοινώσεως να είναι αντικειμενικώς ψευδές και ο μηνύσας ή ανακοινώσας να είχε γνώση ότι είναι ψευδές και να έκανε τη μήνυση ή ανακοίνωση με σκοπό να προκληθεί ποινική ή πειθαρχική δίωξη σε βάρος εκείνου που καταμηνύεται, χωρίς να απαιτείται και πραγμάτωση του σκοπού αυτού. Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 224 παρ. 2 ΠΚ, η οποία ορίζει ότι με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται όποιος, ενώ εξετάζεται ενόρκως ως μάρτυρας ενώπιον αρμόδιας να ενεργεί ένορκη εξέταση αρχής ή αναφέρεται στον όρκο που έχει δώσει, καταθέτει εν γνώσει του ψέματα ή αρνείται ή αποκρύπτει την αλήθεια, προκύπτει ότι, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της ψευδορκίας μάρτυρα, απαιτείται ο μάρτυρας να καταθέσει ενόρκως, ενώπιον αρχής που είναι αρμόδια για την ένορκη εξέτασή του, τα

πραγματικά περιστατικά που κατέθεσε να είναι ψευδή και να υφίσταται άμεσος δόλος, ο οποίος συνίσταται στη γνώση αυτού, ότι αυτά που κατέθεσε είναι ψευδή ή ότι έχει γνώση των αληθινών, αλλά σκοπίμως τα αποκρύπτει ή αρνείται να τα καταθέσει, ενώ ψευδορκία τελεί και ο ψευδομηνυτής, έστω και αν δηλώνει παράσταση πολιτικής αγωγής, όταν βεβαιώνει ενόρκως το ψευδές περιεχόμενο της έγκλησής του ενώπιον του αρμοδίου οργάνου, στο οποίο την υποβάλλει, ως αληθινό, παρότι γνωρίζει, ότι είναι ψευδές. Και ναι μεν, δεν προβλέπεται από το νόμο η κατά την υποβολή της μήνυσης ή της έγκλησης ένορκη βεβαίωση του μηνυτή για το αληθές του περιεχομένου της έγκλησής του, πλην, όμως, γενομένη, θεμελιώνει, εφόσον συντρέχουν και τα λοιπά παραπάνω στοιχεία, το έγκλημα της ψευδορκίας μάρτυρα, αφού τούτο καθόλου δεν διαφέρει από την περίπτωση της ψευδούς ένορκης κατάθεσης του μάρτυρος, ο οποίος, κατά το άρθρο 218 παρ. 1 ΚΠΔ, βεβαιώνει, ότι θα πει όλη την αλήθεια. Ωσαύτως, από τη παραπάνω διάταξη του άρθρου 224 παρ.2 ΠΚ προκύπτει ότι το έγκλημα της ψευδορκίας το οποίο είναι διαζευκτικώς (ή υπαλλακτικώς) μικτό πραγματώνεται με πλείονες τρόπους στην ίδια κατάθεση (θετική ψευδής κατάθεση, απόκρυψη, άρνηση), μπορεί δηλαδή να συντελεσθεί είτε με καθένα ξεχωριστά από τους στην άνω διάταξη οριζόμενους τρόπους, είτε και με όλους μαζί, οι οποίοι μπορεί να συντρέχουν, γιατί αποτελούν εκφάνσεις της ίδιας εγκληματικής δράσεως, ήτοι ενός μόνον εγκλήματος και κανένας από τους τρόπους αυτούς δεν αποκλείει τον άλλον (ΑΠ 564/2019 – Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Νόμος). Αποκλείεται, συνεπώς, η αξίωση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης εάν, είτε η πράξη δεν επάγεται προσβολή της προσωπικότητας, καίτοι τυχόν παράνομη, είτε είναι ανυπαίτια, είτε έλαβε χώρα κατά ενάσκηση νομίμου δικαιώματος προστατευμένου κατά προτίμηση έναντι εκείνου της προσωπικότητας και ως εκ τούτου δεν είναι παράνομη, εκτός εάν, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες, η εν λόγω ενάσκηση δικαιώματος είναι καταχρηστική, ως αντικείμενη στα αντικειμενικά κριτήρια του άρθρου 281 του ΑΚ, υφίσταται δε και το στοιχείο της υπαιτιότητας (ΑΠ 753/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την κρινόμενη αγωγή, ο ενάγων εκθέτει ότι η εναγομένη υπέβαλε στις 13.01.2009 ψευδή αναφορά στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Ρόδου, με την οποία κατέθεσε σε βάρος του τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στην κρισιολογούμενη αγωγή αναληθή για αυτόν

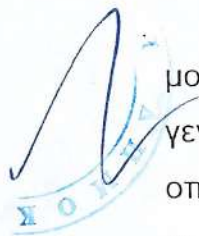

γεγονότα, παρότι γνώριζε την αναλήθειά τους. Ότι, ένεκα της κατάθεσης της εναγομένης, αυτός παραπτέμφθηκε να δικαστεί ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου, για το αδίκημα της υπεξαγωγής εγγράφου σε βάρος της εναγομένης. Ότι στη δίκη, που διεξήχθη ενώπιον Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου, η εναγομένη, ως εξεταζόμενη μάρτυρας, επιβεβαίωσε ενόρκως το ψευδές εις βάρος του περιεχόμενο της αναφοράς της. Ότι δυνάμει της υπ' αριθ. 1673/2015 αμετάκλητης απόφασης του ως άνω Δικαστηρίου, κρίθηκε αθώος της αποδιδόμενης σε αυτόν πράξης της υπεξαγωγής εγγράφου. Ότι λόγω των ως άνω ενεργειών της εναγομένης, ήτοι της τέλεσης των αδικημάτων της ψευδούς καταμήνυσης και της ψευδορκίας, προσβλήθηκε η προσωπικότητά του. Για τους λόγους αυτούς, ζητεί να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει το ποσό των 350.000 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να υποχρεωθεί η εναγομένη να δημοσιεύσει, ιδίαιςδαπάναις την απόφαση που θα εκδοθεί σε όλο τον έντυπο τύπο της Ρόδου και τέλος, να καταδικαστεί στην πληρωμή της δικαστικής του δαπάνης. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή αρμόδια εισάγεται για συζήτηση στο παρόν Δικαστήριο (άρθρα 7, 9, 10, 14 παρ. 1, 18, 22 του ΚΠολΔ) κατά την τακτική διαδικασία (άρθρο 237ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 2 του άρθρου δεύτερου του άρθρου 1 του Ν. 4335/2015) και είναι επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 299, 330, 346, 914, 932 του ΑΚ, 224 παρ. 2, 229 παρ. 1 του ΠΚ, 176, 191, 907, 908 παρ. 1 περ. δ' ΚΠολΔ. Πρέπει επομένως, η αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω, από ουσιαστική άποψη.

Η εναγομένη με τις προτάσεις της αρνείται γενικά και ειδικά τα πραγματικά περιστατικά, που θεμελιώνουν την αγωγή. Περαιτέρω, υποβάλλει ένσταση πενταετούς παραγραφής της αξίωσης του ενάγοντος από τη φερόμενη από την ίδια διάπραξη της ψευδούς αναφοράς στην αρχή και της ψευδορκίας, ισχυριζόμενη ότι ο χρόνος στον οποίον ο ενάγων της αποδίδει τις ανωτέρω δήθεν παράνομες πράξεις, είναι ο χρόνος υποβολής της αναφοράς της προς τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Ρόδου, ήτοι η 13.01.2009. Η ένσταση αυτή είναι ορισμένη, απορριπτομένου του περί αντιθέτου ισχυρισμού του ενάγοντος, διότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 262 παρ. 1 του ΚΠολΔ, σε

συνδυασμό προς τα άρθρα 249, 251 επ. του ΑΚ, για να είναι ορισμένη ή ένσταση της παραγραφής πρέπει να αναφέρεται ο χρόνος αυτής και το αφετήριο σημείο της (βλ. και ΕφΠατρ 192/2018 – Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Νόμος) και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 937 ΑΚ. Επομένως, η ένσταση παραγραφής πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω, ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από όλα τα έγγραφα που νόμιμα προσάγουν και επικαλούνται οι αντίδικοι, σε μερικά από τα οποία γίνεται παρακάτω ειδική μνεία, δίχως να παραλείπεται κανένα για την εκτίμηση της ουσίας της υπόθεσης, αποδεικνύονται τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά: Στις 08.01.2009, ο ενάγων επισκέφθηκε την εναγομένη-συμβολαιογράφο Ρόδου στο γραφείο της και αρχικά ζήτησε αντίγραφο του 2829/20.02.1997 συμβολαίου αγοραπωλησίας ακινήτου, το οποίο αφορούσε μεταβίβαση ακινήτου, ευρισκομένου στα Ασγούρου Ρόδου. Ακολούθως, ο ενάγων ζήτησε να ελέγξει το βιβλίο που η εναγομένη διατηρεί για την καταχώρηση των συμβολαίων, ισχυριζόμενος ότι έχει έννομο συμφέρον προς τούτο. Ειδικότερα, ο ενάγων ζήτησε να ελέγξει αν έχει καταχωριστεί στο οικείο βιβλίο της εναγομένης το προρρηθέν 2829/20.02.1997 συμβόλαιο αγοραπωλησίας ακινήτου. Η εναγομένη υπέδειξε στον ενάγοντα το συγκεκριμένο βιβλίο και μετέβη για λίγα λεπτά σε παρακείμενο χώρο του γραφείου της, προκειμένου να θέσει νερό σε συγκεκριμένο αντικείμενο γραφείου, που επιβοηθά την επικόλληση ενσήμων, δοθέντος ότι θα επικύρωνε το αντίγραφο του προρρηθέντος 2829/20.02.1997 συμβολαίου, που ζήτησε ο ενάγων. Κατόπιν, μετά από την ολιγόλεπτη απουσία της, η εναγομένη επέστρεψε στο γραφείο της, προκειμένου να ελέγξει από κοινού με τον εναγόμενο εάν είχε καταχωρηθεί το ανωτέρω συμβόλαιο στο οικείο βιβλίο, που τηρείται στο συμβολαιογραφείο της, όταν και διαπίστωσε ότι είχε σκισθεί η σχετική σελίδα του βιβλίου, όπου ήταν καταχωρημένο το ως άνω συμβόλαιο. Για το λόγο δε αυτό, η εναγομένη υπέβαλε στις 13.01.2009 αναφορά στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Ρόδου, στην οποία εξιστορούσε το ως άνω περιστατικό και στη συνέχεια υπέβαλε έγκληση κατ' αγνώστων προσώπων για το αδίκημα της υπεξαγωγής εγγράφου. Συγκεκριμένα, στην από 8-1-2009 αναφορά της προς τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Ρόδου, η εναγομένη ανέφερε επιλέγει τα εξής: «Αξιότιμε κ. Εισαγγελέα, την 8^η Ιανουαρίου 2009 και περί ώρα 11^η π.μ. ενεφανίσθη στο συμβολαιογραφείο

μου, ο Θωμάς Δημήτριος Σπανός του Χρήστου και της Παναγιώτας, έμπορος, γεννηθείς στη Ρόδο-το έτος 1961, κάτοικος Ρόδου (Μ. Πετρίδη αρ. 44), ο οποίος μου εξήτησε να λάβει επικυρωμένο αντίγραφο του πωλητηρίου συμβολαίου μου με αριθμό 2829/20-2-1997, που τον αφορούσε. Προκειμένου να κολλήσω τα απαιτούμενα ένσημα στη φωτοτυπία του προαναφερόμενου συμβολαίου, επήγα στην τουαλέτα του γραφείου μου, που βρίσκεται σε δωμάτιο δίπλα ακριβώς στο χώρο του γραφείου μου για να φέρω το απαραίτητο νερό για την επικόλληση. Κατόπιν ετοίμασα το αντίγραφο, εκόλλησα τα ένσημα, το επικύρωσα και το παρέδωσα στον προαναφερθέντα.

Τότε αυτός όλως περιέργως, μου ζήτησε να δη την εγγραφή του συμβολαίου αυτού στο βιβλίο πρωτοκόλλου του συμβολαιογραφείου μου. Άνοιξα το βιβλίο πρωτοκόλλου και με έκπληξη είδα ότι έχει σκιστεί και αφαιρεθεί η με αριθμό 167 σελίδα, στο οποίο ήτο καταχωρημένο το ανωτέρω συμβόλαιο. Σας αναφέρω λοιπόν την απίστευτη αυτή πράξη, για την οποία σκοπεύω να υποβάλω μήνυση κατά των αγνώστων δραστών της. Πρέπει επίσης να σας αναφέρω ότι όλα τα πρωτότυπα συμβόλαια, τα οποία αναφέρονται στη σελίδα αυτή φυλάσσονται στο συμβολαιογραφείο μου νομίμως υπογεγραμμένα και επικυρωμένα και όσα αναφέρονται σε μεταβιβάσεις ακινήτων έχουν μεταγραφεί και έχουν καταχωρηθεί στα οικεία βιβλία μεταγραφών». Ακολούθως, σχηματίστηκε στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Ρόδου η Α2009/20ε δικογραφία, ασκήθηκε ποινική δίωξη σε βάρος του ενάγοντος για το αδίκημα της υπεξαγωγής εγγράφου και δυνάμει του 455/2013 κλητηρίου θεσπίσματος, ο ενάγων παραπέμφθηκε να δικαστεί ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου, ως υπαίτιος του εγκλήματος της υπεξαγωγής εγγράφου. Στις 21.04.2015, οπότε και εκδικάστηκε, κατόπιν αναβολών, η υπόθεση ενώπιον του ως άνω Δικαστηρίου, ο εδώ ενάγων αθώωθηκε, δυνάμει της υπ' αριθ. 1673/2015 απόφασης του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου για την αξιόποινη πράξη της υπεξαγωγής εγγράφου, που φερόταν ως τελεσθείσα εις βάρος της εδώ εναγομένης, επειδή προέκυψαν αμφιβολίες για το αν τελέστηκε η άδικη αυτή πράξη από μέρους του. Στην ακροαματική διαδικασία ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου, η εναγομένη κατέθεσε ενόρκως ως μάρτυρα στα περιστατικά, που διέλαβε στην αναφορά της και στην έγκλησή της. Κατέθεσε δε ρητά και τόνισε ότι δεν γνωρίζει αν ο νυν ενάγων ήταν ο αυτουργός της

αφαίρεσης της επίμαχης σελίδας από το βιβλίο, που τηρείται στο συμβολαιογραφείο της, το οποίο, άλλωστε, ρητά είχε αναφέρει στην ως άνω από 13-1-2009 αναφορά της προς τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών. Επιπρόσθετα δε, στην ως άνω αναφορά της είχε δηλώσει ρητά ότι προτίθεται να στραφεί εναντίον αγνώστων δραστών. Περαιτέρω, από το ίδιο ως άνω αποδεικτικό υλικό αποδείχθηκε ότι η αποδιδόμενη στην εναγομένη πράξη της ψευδούς καταμήνυσης, άλλως της ψευδούς αναφοράς στην αρχή, η οποία τιμωρείται σε βαθμό πλημμελήματος, κατ' άρθρο 229 ΠΚ, φέρεται τελεσθείσα στις 13.01.2009, όταν και η εναγομένη υπέβαλε τη σχετική αναφορά προς τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Ρόδου και στη συνέχεια την έγκλησή της. Από το χρονικό δε σημείο κατά το οποίο ο ενάγων έλαβε πλήρη γνώση των παραπάνω, ήτοι το έτος 2013, όταν και του επιδόθηκε το κλητήριο θέσπισμα, προκειμένου να παραστεί ως κατηγορούμενος, μέχρι την επίδοση της κρινόμενης αγωγής στην εναγομένη, ήτοι στις 04.09.2019, όπως αποδεικνύεται από την υπ' αριθ. 3331Ζ'/04.09.2019 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Εφετείο Ρόδου, Μιχαήλ Καρακόπουλου, έχει παρέλθει χρονικό διάστημα άνω των πέντε (5) ετών, δίχως να μεσολαβήσει κάποιο διακοπτικό της παραγραφής της αστικής του αξίωσης γεγονός, όπως ενδεικτικά η επίδοση εξώδικης όχλησης και συνεπώς η απορρέουσα από τη φερόμενη πράξη της ψευδούς καταμήνυσης, άλλως της ψευδούς αναφοράς στην αρχή ένδικη αξίωση του ενάγοντος έχει υποκύψει σε παραγραφή, γενομένης δεκτής της σχετικής ένστασης της εναγομένης, ως ουσία βάσιμης, καθ' ο μέρος αφορά την αδικοπραξία, λόγω της φερόμενης ψευδούς καταμήνυσης, άλλως ψευδούς αναφοράς στην αρχή. Εξάλλου, ακόμη και αν ήθελε υποθεθεί ότι η ως άνω ένδικη αξίωση του ενάγοντος από τη φερόμενη σε βάρος του πράξη της ψευδούς καταμήνυσης, άλλως ψευδούς αναφοράς, δεν έχει παραγραφεί, ουδόλως στοιχειοθετείται η αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση τους αδικήματος της ψευδούς καταμήνυσης ή της ψευδούς αναφοράς εκ μέρους της ενάγουσας και η συνεπεία αυτής προσβολή της προσωπικότητας του ενάγοντος. Συγκεκριμένα, η εναγομένη υπέβαλε την από 13-1-2009 αναφορά της προς τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Ρόδου, στην οποία ανέφερε τα πραγματικά περιστατικά, όπως διαδραματίστηκαν, ήτοι τη διαπίστωση της αφαίρεσης της επίμαχης σελίδας, παρουσία του ενάγοντος, ενώ ρητά στην ως άνω αναφορά της η εναγομένη αναφέρει ότι θα

στραφεί εναντίον αγνώστων δραστών, χωρίς να κατονομάζει σε κανένα σημείο της αναφοράς της τον ενάγοντα, ως δράστη του εγκλήματος της υπεξαγωγής εγγράφων. Ομοίως δε και στην έγκληση που υπέβαλε η εναγομένη για το εις βάρος της τελεσθέν αδίκημα ρητά αναφέρει ότι αυτή στρέφεται κατά αγνώστων προσώπων και σε κανένα σημείο δεν κατονομάζεται ο ενάγων ως ο δράστης της υπεξαγωγής εγγράφου. Η εναγομένη, λοιπόν, αφενός μεν κατέθεσε, απλώς, περιστατικά, που έλαβαν χώρα στο γραφείο της και αφετέρου διά της υποβολής της αναφοράς της, η εναγομένη επιθυμούσε την διερεύνηση και διαλεύκανση της υπόθεσης και μόνο και όχι την ποινική δίωξη και τιμωρία του νυν ενάγοντος και για το λόγο αυτό εξάλλου ουδόλως κατονομάζει τον ενάγοντα, ως αυτουργό της πράξης της υπεξαγωγής εγγράφου. Αντιθέτως, ουδόλως αποδείχθηκε ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι η εναγομένη γνώριζε την αλήθεια περί της μη συμμετοχής του στη σε βάρος της υπεξαγωγή εγγράφου. Ο τρόπος δε με τον οποίο ενήργησε η εναγομένη ήταν εκ των συγκεκριμένων περιστάσεων αναγκαίος και επιβαλλόμενος χωρίς να υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο, το σύνολο δε του περιεχομένου της ως άνω αναφοράς - εγκλήσεώς της, επ' ουδενία αποδεικνύουν και σκοπό καταδίωξης του ενάγοντος, όπως ορίζεται στο άρθρο 229 του ΠΚ. Η αναφορά της εναγομένης αποσκοπούσε αποκλειστικά στην υπεράσπιση των συμφερόντων της και της αξιοπιστίας της, ως συμβολαιογράφου, ιδίως αναφορικά με τη δημοσιότητα των βιβλίων της έναντι παντός ενδιαφερομένου, δοθέντος ότι ως συμβολαιογράφος είναι εκ της επαγγελματικής της ιδιότητας επιφορτισμένη να συντάσσει και να φυλάσσει έγγραφα συστατικά ή αποδεικτικά δικαιοπραξιών και δηλώσεων των ενδιαφερομένων, όταν η σύνταξη των εγγράφων αυτών είναι υποχρεωτική σύμφωνα με το νόμο ή όταν οι ενδιαφερόμενοι επιθυμούν να προσδώσουν σε αυτά κύρος δημοσίου εγγράφου, όπως ρητώς ορίζεται στο άρθρο 1 περ. α', σε συνδυασμό με το άρθρο 16 του Ν. 2830/2000. Περαιτέρω, από το ίδιο ως άνω αποδεικτικό υλικό αποδείχθηκε ότι η εναγομένη, εξετάστηκε ενόρκως, ως μάρτυρας, ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου, κατά τη δικάσιμο της 21^{ης}-4-2015, οπότε και εκδόθηκε η ως άνω 1673/2015 απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου. Καταρχάς, η άδικη πράξη της ψευδορκίας, κατ' άρθρο 224 παρ. 2 ΠΚ, φέρεται τελεσθείσα στις 21.04.2015, όταν και η εναγομένη κατέθεσε ενόρκως ενώπιον του Μονομελούς

Πλημμελειοδικείου Ρόδου, κατά συνέπεια, από την 21.04.2015, οπότε άρχισε η παραγραφή της αξίωσης αυτής του ενάγοντος, μέχρι την άσκηση της αγωγής του την 04.09.2019, δεν είχε παρέλθει πενταετία και ως εκ τούτου η ένσταση παραγραφής, την οποία υπέβαλε η εναγομένη και ως προς την ένδικη αξίωση του ενάγοντος, που απορρέει από τη φερόμενη πράξη της ψευδορκίας, είναι απορριπτή, ως ουσία αβάσιμη. Από τα ίδια δε ως άνω αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε ότι η εναγομένη, κατά την έννομη κατάθεσή της, ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου, δεν κατέθεσε κανένα ψευδές γεγονός. Ειδικότερα, η εναγομένη κατέθεσε τα διαλαμβανόμενα στην προρρηθείσα αναφορά και έγκλησή της πραγματικά περιστατικά, ήτοι ότι προσήλθε ο ενάγων στο συμβολαιογραφείο της, στις 8-1-20009, ότι ζήτησε επικυρωμένο αντίγραφο του προρρηθέντος 2829/20.02.1997 συμβολαίου, ότι ζήτησε επιπλέον να ελέγξει αν το συμβόλαιο έχει καταχωριστεί στο οικείο βιβλίο, ότι η ίδια απουσίασε για ελάχιστα λεπτά, ότι στη συνέχεια, παρουσία του ενάγοντος, διαπίστωσε ότι είχε σκιστεί από το βιβλίο της η σελίδα στην οποία είχε καταχωριστεί το ανωτέρω συμβόλαιο, ενώ κατά την κατάθεσή της η εναγομένη τόνισε ρητά ότι δεν γνωρίζει ποιος είναι ο δράστης της υπεξαγωγής του εγγράφου από το συμβολαιογραφείο της και δη ποιος έσκισε τη σελίδα από το βιβλίο, που τηρεί στο γραφείο της. Για το λόγο αυτό εξάλλου το Δικαστήριο ήχθη σε απαλλακτική απόφαση, λόγω αμφιβολιών, ως προς το πρόσωπο του κατηγορουμένου και ήδη ενάγοντος. Επομένως, όσα κατέθεσε η εναγομένη ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου ήταν απολύτως αληθή και ως εκ τούτου δεν στοιχειοθετείται το αδίκημα της ψευδορκίας μάρτυρα, παρά τα αντιθέτως υποστηριζόμενα από τον ενάγοντα. Επομένως, καμία αδικοπρακτική συμπεριφορά δεν επέδειξε η εναγομένη έναντι του ενάγοντος, προσβάλλουσά την προσωπικότητα του ενάγοντος. Κατόπιν όλων των ανωτέρω, πρέπει η αγωγή να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη, ενώ ο ενάγων απαλλάσσεται της πληρωμής της δικαστικής δαπάνης της εναγομένης, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 Ν. 3226/2004.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

2
Απορρίπτει την αγωγή.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στη Ρόδο στις 31 Ιουλίου 2020.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στη Ρόδο στις 9/4 Αυγούστου 2020.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Απορρίπτεται η αγωγή και
το οποίο διαγράφεται υπό
την νόμιμη διαδικασία.

Ρόδος

15/9/2020

Γραμματέας

Αγγελική Κατοαντώνη

